

SÉTA A DUNA FENEKÉN

	Iktatószám		Budapestre vonatkozó ujságcikkek	Osztályozás
				Tárgy
	Szerző <i>Lévai László</i>		Cím <i>Séta a Duna fenekén.</i>	Hely
	Forrás: <i>A Nap</i>			Idő
Bp.		1914 11/13.	(Köt. v. füz.)	Személy
(Hely)		(Idő)		Helyszám

Szálljunk le a Lánchíd egy keszonjába, nézzük, nézzük meg, mi történik oda lennt, hogyan dolgoznak a munkások a víz alatt? A mai, egészen zavaros, kietlen, közéleti, politikai és panamás világban talán ez is érdekes valami! Így jutottam arra az elhatározásra, hogy sétát tegyek a Duna fenekén, mely máskor a halak csöndes világa. A kereskedelmi minisztériumban Beke József műszaki főtanácsoshoz utasítottak, — ő a Lánchidat átépítő munkások vezetője. Szívesen fogadott.

— Megadnám az engedelmet — mondta — ha tőlem függne. Nem az én hatásköröm, a munka vizalatti része Zsigmondy Béla vállalkozón. A keszonok az ő birodalma. Egyébként nem tanácslom, hogy lemenjen. Mensch begehre nicht zu schauen, was die Götter bedeckten mit Nacht und Grauen. A leszállás nem veszedelmes ugyan, de fáradtságos és piszkos mesterség s ami a fő, nem lát odalenn semmit. Abszolút semmit. Ásó, kapáló, agyagot hányó munkásokat.

A budai hídfőnél egy ideiglenes faépületben tanyázik a vállalkozó. Innen vezeti, irányítja a nagyszerű munkát, Clark karcsu remekének ujjászületését. A vállalkozó mellett Rappensberger József főmérnök és Szűchy Mihály mérnök

Közp. nyomt. XX. cs. 81. sz.

lélke a munkának. Ők készítették a terveket s a nagy munka, amely szeptemberben kezdődött, egy esztendeig is eltart. Ők végzik az átalakítás művének nehezebbik részét: a pillérek megfelelő megerősítését. Az új hid ugyanis harmadfélszerte jobban terheli meg majd a pilléreket, mint a régi. Nagyobb forgalomra, nagyobb teherbírással rendezik be, szélesebb lesz a réginél s a nagyobb súly nagyobb erővel fogja huzni a két parton épült két főpillért. A középső támasztópillérek szerepe csekélyebb. Ezeknek csak a tetejét kell majd átépíteni, azt a részt, mely az új, súlyosabb láncot tartja. A parti pilléreket azonban alaposan átalakítják. Vasbetonból új alapokat építenek, melyek a szükséges teherbírásnak megfelelően, kétszer akkora lesznek, mint a régi pillérek. A víz fölött nem változik meg a hídfő képe, az egész gigászi munka odalenn megy végbe a folyó fenekén s a nagyszerű mű ott is marad majd eltemetve, laikus szemnek hozzáférhetetlenül, a hullámok alatt.

Mikor a Lánchidat építették, a hidépítés mai módja még teljesen ismeretlen fogalom volt. Annak idején csaknem egy évtizedig tartott az építés munkája, míg most a modern technika eszközeivel és fejlett tudásával mindössze két esztendő mulik el, amíg készen lesz a réginél is pompásabb, hatalmasabb új Lán-

chid. Clarkék deszkából építettek aknákat a víz fenekére, ezekből az aknákból kiszivattyúzták a vizet s habarccsal építették bele az alapokat. Ma sűrített levegővel telt keszonokban a víz alatt dolgoznak a munkások s vasbetonból készül a pillér. Mialatt a keszonban a munkások leássák magukat a folyófenék alá, fejük fölött folyton épül a pillér s mire leérnek a husz méternyi mélységbe, melybe le kell építeniök a hidat tartó hatalmas új tömböket, már készen is lesz az egész munka, állani fog a pillér is. A keszon tulajdonképpen nem egyéb, mint egy vasbetonból épült hatalmas szekrény. A szélessége négy, a hossza hat méter, magassága kettő. Padozata nincs. A folyó fenekén áll s a sűrített levegő szorítja ki belőle a vizet.

A keszon tetejébe egy vascső van erősítve. A cső kerülete körülbelül egy méter s felér egészen a part magasságáig. Vashécső van beleerősítve, ezen szállnak le a munkások a part magasságában álló zsilipkamrán keresztül. Ugyanebben a csőben fut a bagger-gép is, mely a kiásott földtömegeket hordja fel a felszínre, a partra. Tíz munkás dolgozik egy-egy keszonban. Reggel hattól este hatig.

Az egyik tízes csoport délelőtt, a másik délután. Munkájuk: a mederbe helyet ásni a keszonnak. Kiássák alóla a földet, úgy hogy a vasbetonszekrény önmagától súlyed mindig

rosi háziyomda 1913